eligendi vel p̄ſentandi vel conferendi q̄d ſe contēdit ha bere ⁊ forte mortuū elegerat vel illi ꝓuiderat.ſ.e.c.ij. li.vj.in glo.pe. a ¶ Proſequat̄. ſi non pſequeretur lis non penderet. b ¶ Interim.ſ.illa lite pendente. c ¶ Non poſſit.ſ.e.c.ij.lib.vj. d ¶ Euent⁹.ↄcor. de ele.ſi forte. li. vj.de frigi.frater nitatis in fi.cum ſuis cōcordā.iſte autem euent⁹ eſt dubius.ff.de pe/ cul. quod debet̄. e ¶ Pertine/ bit. collatio de q̄ premiſit. f ¶ In curia. ſit defūct⁹ quod ſequitur. g ¶ Ad neutꝝ. alterum membꝝ ſb̄diſtinctiōis q̄n do pronunciare/ tur beneficiū ſpe ctare ad ſuperſti tem non exp̄mit quaſi indubita/ tum:quia tunc n̄ vacat. et ſic nec per papam nec p ordinarium con/ ferendū:ad verū q̄ȝ autem impoſ/ ſibile ē ſpectare. facit de elect. vt quis duas.li.vj. et ideo etiam il/ lud non fuit exp̄ mendum. h ¶ Pertine/ bit.conſtat enim q̄ in curia nō va

a nihilominus proſequatur cū b interim beneficiū de iure con c ferri non poſſit ad quem col/ latio eius pertineat futurus d declarabit euentus. Nam ſi ad defunctum pertinuiſſe be/ neficium fuerit declaratum: e pertinebit ad papaȝ: ſi ille in f curia vel ad ordinariuȝ ſi ex/ tra curiam ſit defunctus: q̄ ſi g ad neutrum illud expectaſſe conſtiterit: ad ordinariuȝ col h latio pertinebit: alua tamen in premiſſis omnibus roma. ponti.ptāte: ad quē eccliaruȝ perſonatuū dignitatū aliorū bn̄ficioꝝ eccleſiaſticorum ple/ na et libera diſpoſitio ex ſue poteſtatis plenitudine noſci/ i tur pertinere. Idem.

Lis dicitur pendere quo ad hoc nihil debeat īnouari cuȝ citatio legitime peruenit ad partem vel per euȝ ſtetit quo minus perueniret cum tali expreſſione q̄ potuit inſtrui ſuper quo conueniatur. Jo.

cauit: etiam ſi ille qui mortuus eſt deceſſerit in curia. l ¶ Pertinere.concor.de preben.c.ij. lib.vj. et facit de conceſ.preben.propoſuit.

Diuiſio Q Dm l'te. ¶ Ponit dictum: quod ſecundo limi/ tat ⁊ declarat. Secunda ibi: Dū tamen. Imola. Declarat quādo lis pendere dicat̄ determinans quod no. Hoſt.eo.ti.c.vno.vbi dixit q̄ lis pēdet nedum ea cōteſtata.de v̄bo.ſig.ex p̄te.ij.ſed etiā libello principi oblato.C.qn̄ libel.prin.ob.l.j.⁊.ij.⁊ ſi ad h̄ nō ſit im/ petratū.C.eo.ti.l.j.fortius ex quo impetratū eſt.d̄ ap. ſuggeſtū.⁊ fortius ex quo negociū eſt cōmiſſū.de teſti. cauſam.ij.⁊ fortius facta citatione.de offi.dele.gratū. p que dixi ibi ſecure tenendū q̄ non ſolū ea q̄ poſt litē ↄteſta.ſed etiā ea que ante ſaltē poſt citationē attentāt̄ ſine libello ex puro ⁊ mero iudicis officio reuocantur in ſtatum priſtinuȝ.alle.de conſti.cum.M.in fi.de de/ ſpon.impub.ad diſſoluendū.de accu.cum olim.in q̄b⁹ non poteſt dici q̄ fuit lit.conteſta. ⁊ in hoc differt hec rubrica a rubrica.de reſti.ſpoli.ſm ip̄m: quia hoc de plano expeditur ibi libellus offert̄ ⁊ lis cōteſtatur. de reſti.ſpo.olim.et tribus.c.ſe.⁊.c.vl. k ¶ Pendēre. quoſdam caſus in quibus ponderat̄ pendentia: vide no.de offi.leg.preſenti.§.j.in glo.ij. lib.vj. l ¶ Innouari.quod fieret ſi poſſeſſor priuaretur poſ ſeſſione: vel alienaretur res litigioſa: vel ſuper ea in/ terpretaretur priuilegium tacita litis pendentia. anti

qua vero poſſeſſione vti nō eſt innouari: et vide quod ſcripſi eo.ti.ſuper rubrica. m ¶ Ad hoc.ſ.quo ad in nouationē impediendā:⁊ fortius quo ad iuriſdictionē perpetuandā.de fo.cōpe.ꝓpoſuiſti.de offi.dele gratū. n ¶ Poſtq̄ȝ. in pendentia ponderamus principium et finem. hic de/ terminat primuȝ ſcilicet quādo in/ cipiat. Secūduȝ ſcȝ quando deſi/ nat.patet eo. tit. c.ij.lib. vj. et.xj. q.j.quia res ſci/ licet lite finita q̄d eſſe poteſt per ſē tentiaȝ a qua nō eſt appellatum: Vl' aliter: vt no. de lit.ↄteſta. c.j. lib.vj.et vide q̄d dixi de confeſſis c.vlti.ſuper vlti. glo.et quod no.ſ. c.proxi.c.vno. o ¶ Competen ti.alibi dicit̄ ido neo.de appel. vt debitus. et facit hec littera ad id quod ibi nota.in glo.ij.Competen tem autem hic di co eum qui cauſe iuriſdictionē ha bet cuȝ exercitio dato q̄ illa poſſit per exceptionem elidi: ſiue excep/ tio contingat per ſonaȝ: vt quia ſu ſpectus. ſiue iu/

andree. ca. II

k Q Dm lite pendēte nihil l debeat innouari: litem m quo ad hoc pendere cēſemus n poſtq̄ȝ a iudice cōpetēti in ea o citatio emanauit et ad parteȝ p citatam peruenit: vel per eaȝ q r factū fuit quo minus ad eiuſ s noticiam perueniret. Dum ta men in citatione predicta ra/ t lia ſint expreſſa per que plene v poſſit inſtrui ſuper quibuſ in iudicio conuenitur. De ſeque ſtratione poſſeſſionum ⁊ fru ctuum: ſi ſuper beneficio con tra ipſius poſſeſſoreȝ qui tri ennio non poſſedit in petito rio vel poſſeſſorio vna diffi/ nitiua fertur in curia etiaȝ ſi nulla fore dicatur ipſius bene ficij ſequeſtratio per loci or/ dinarium fieri debet: quā im pediēs: vel ſequeſtratos fru ctus occupans excōicat⁹ eſt: ⁊ ſi eſt de litigantibus cadit a iure ſuo: ⁊ reſpicit penden tia. Jo.an. ca. I

riſdictionem: vt quia reſcriptū ſurrepticium.planum eſt enim q̄ his caſibus valet proceſſus in principali ſi non excipiatur: de re iudi.inter monaſterium.de hoc d̄ reſcrip.ad audientiam.ij.ſicut autem requiritur com/ petentia in iudice: ſic ⁊ in citatione: facit quod ſcripſi de fo.compe.propoſuiſti.de offi.deleg.cum plures.li. vj.in glo.fi. p ¶ Citatio.priuilegia vel reſcripta vi/ dentur impediri per ſolam cauſe cōmiſſionē ſine citati/ one: de teſti.cauſam.ij. ⁊ vide quod ibi dixi ſuper glo. pe. q ¶ Et ad patrē.licet ergo ad perpetuandā iuriſ dictionē ſufficiat citationem emanaſſe ſm canones. et vide quod de offi.deleg.c.vlti.in fi.cum ad inducendā litis pendentiā non ſufficit emanaſſe niſi peruenerit: vt hic. r ¶ Factum.doloſe vt in iuribus ſtatim allegā dis. s ¶ Perueniret.concor. Clemen.ſ.eo.de elect. cauſam.de renunc.c.vno.de iudi.dudum.de fo.compe. q̄ȝuis. t ¶ Expreſſa.ↄcor.ſ.de ꝓcu.nō pōt.ad ideȝ d̄ ele.vt circa.⁊.c.ꝓcurator.li.vj. v ¶ Plene. Si ḡ di cat iudex cōpareas die tali rn̄ſur⁹ titio ſup q̄dā domo nō erit ſufficiēs exp̄ſſio: nec d̄r lis pēdere ſup domo: vl' domus eſt litigioſa. ⁊ eſt ſi. de dolo et contumacia.c.ij. Eſt ergo conſilium actoris cui expedit inducere litis pendentiaȝ q̄ inſeratur libellus in citatione: de dila.c. ij.bn̄ fac̄.Clemē.ſ.de elec.cām.tn̄ licet id nō fiat: ſi tn̄ talis ē exp̄ſſio p quā plene poſſet inſtrui ſufficit vt h: vbi ſo.iudex ſufficient̄ exp̄ſſit: ſȝ nūci⁹ nō ſufficient̄ teſti/

ferit. nō innat: debuit enī emanaſſe ⁊ ꝓueniſſe: vt. ſ. dī.
Ad cōpeſcēdas. ¶ Nouū ⁊ equiſſimū eſt qꝺ in
Diuiſio ducit hec ꝯſtitutio: q̄ primo ponit nouū caſuꝫ
ſequeſtrationis fiende. Scḋo punit impediē/
tem. ibi: Si quis aūt. Tertio ꝯſtitutionem ad
pendentia proro
gat. ibi: Premiſ/
ſis. Quarto exce
ptioneꝫ remouet
ibi: Non obſtan
te. Joh. an.
a ¶ Conpeſcen/
das. i. refrenan/
das: et cōponit̄
a con et peſco: ꝙ
verbum non eſt
in vſu et concor.
Cle. de off. or. c. j.
b. ¶ Vna. For/
tius ꝗ ſi plures.
c ¶ Contra poſ/
ſeſſorem: ſi ergo
contra petitoreꝫ
ꝓ poſſeſſore fert̄
ſententia non fit
ſequeſtratio. Itē
ſi inter duos vel
plures petitores bn̄ficij fert̄ ſnīa ꝓ vno ꝯtra reliquū vel
reliq̄s nō fit ſequeſtratio: hoc ꝓbat hec lr̄a. Item ſi fert̄
ſnīa ꝯtra poſſeſſorē nō tn̄ ꝓ petitore q̄ forſan ad priua/
tionē agebat nō eſt locus ſequeſtrationi: qꝺ ꝓbat litte/
ra ſequens ibi: petitorio vel poſſeſſorio. et in fine huius
partis. ⁊ facit qꝺ no. Hoſti. in ſumma huius ti. ad finē.
Snīa inter/ d ¶ Diffinitiua. In interlocutoria ꝗ nō habet locū hec
locutoria ⁊ ꝯſtitutio. Eſt aūt interlocutoria q̄ inter principiū ⁊ fi/
diffinitiua nē cauſe fert̄ ſup his q̄ incidūt vel emergūt. Diffinitiua
ꝙ principalē queſtionem diffinit: de quo ſatis in Spe.
de ſen. pla. in prima col. e ¶ Super bn̄ficio. Eccl'iaſti
co. ꝯcor. ſ. ea. cōpil. de iudi. c. ij. ſi ꝗ inter petitorē bn̄ficij
⁊ poſſeſſorē eſſet queſtio alia ꝑſonalis vel realis: ⁊ ferat̄
diffinitiua ꝓ petitore nō erit locus ꝯſtitutioni. f ¶ Dū
taxat. Si. ſ. ea. cōpil. de reſcriptis auditor. ⁊ fuit h̄ pru
denter ſic ꝓpatū. abſurdū enī fuiſſet per ſingulas ſnīas
ordinarioꝝ vel delegatoꝝ poſſeſſores poſſeſſione ꝓuari.
g ¶ Poſſeſſorio. Hic ptꝫ ꝙ etiā ſup poſſeſſorio fertur
ſnīa diffinitiua. cōcor. de iudi. c. vl. h ¶ Promulgata.
Per auditores curie: a quoꝝ ſentētijs appellatur: ⁊ pu
to decreta. ꝓcedere ſiue principalis ſnīa ferat̄ in curia:
ſiue ſup ſnīa lata per ordinariū a qua fuit appellatum
ad curiā diffinitiua ſnīa ferat̄ ibidē: dūmodo ꝓ petito/
re ꝯtra poſſeſſorē: vt dixi. i ¶ Beneficiū. No. ꝙ non
fructus tm̄: immo etiā bn̄ficiū ſequeſtrat̄: ⁊ hec ſunt di
uerſa. ⁊ eſt ſimile qꝺ no. de preben. ſi tibi ꝯceſſo. li. vj. in
glo. ij. iura ergo bn̄ficij ⁊ beneficiati exercebit ſequeſter
qui poſſidet: ſup quo vide qꝺ no. ⁊ ſcripſi de iudi. exami
nata. k ¶ Etiā ſi. Prudenter fuit hoc additū ad tol/
lendas cauillationes dicentiū ꝙ in materia ſequeſtrati
onis odioſa appellatio bn̄ficij non comprehendit infra
ſcripta. de preben. c. vlti. eo. titu. in illis. li. vj. l ¶ Tri/
ennio. Pacifice. ſi. C. de fideicom. l. j. iſta duo requirun/
tur ne fiat ſequeſtratio ꝙ triennio ſit poſſeſſum: ⁊ ꝙ pa
cifice: de his ergo p̄iudicialibus bn̄ poterit poſſeſſor ex/
cipere ⁊ ꝓbare: nec puto ſufficere annū tertiū inchoatū
vel maiori parte illius tertij anni illum poſſediſſe. requi
ritur enī trienniū conſumatū: ſi. de regula. ad noſtram.
m ¶ Antea: Id eſt ante litem motam: que nunc eſt ſi/
alia per vnā ſententiā: poſt litem enī motam non poſſi/

a Ad compeſcendas
litigantium malici
b as diffinimus: vt
c vna ꝯtra poſſeſſo/
d rem diffinitiua ſnīa ſup bn̄fi/
e
f cio apud ſedē aplicam dūta/
g xat in petitorio vel poſſeſſo/
h rio ꝓmulgata: bn̄ficiū ipſum
i
k etiā ſi dignitas vel ꝑſonatus
exiſtat ⁊ curam habeat aīarū
l a poſſeſſore hmōi: dū tn̄ trien
m nio pacifice antea ab eo peſ/
n ſeſſum nō fuerit ꝑ loci ordina
o riū apud aliquam ꝑſonā ido/
neam ſequeſtret̄: que plenam
de ipſo ⁊ debitā curā gerens
id qꝺ de fructibꝰ ipſiꝰ debitis
p eiuſdē ſupportatis oneribꝰ ſu
q pereſſe cōtigerit: illi reſtituat
r q̄ finalē in cauſa victoriā ob/
s
t tinebit. Si q̄s autē ſequeſtra
tionē hmōi impedire vel fru/
ctus ſeq̄ſtratos quoquo mo/
t do preſumpſerit occupare: ex
x cōicatōis incurrat ſnīam ipo
facto: a qua niſi impedimen/
to ꝑus amoto: ⁊ occupatis ꝑ
z eū fructibꝰ reſtitutis nullate/
a
b nus abſoluatur. Et nihilomi
c nus ſi de litigantibꝰ fuerit a

detur pacifice qꝺ requirit hec ꝯſtitutio: ⁊ ꝑ hoc patet in
utiliter de illo queri: qui tēpe ſnīe nō poſſederat triēnio
quod tn̄ triennium eſt cōpletū tempore quo petit̄ ſeque
ſtratio. n ¶ Loci ordinariū. Non diſtinguit an ad il/
lum ſpectet inſtitutio necne: ⁊ cetera. ſi. de vſur. ꝗꝗ. li.
vj. ⁊ quod ibi no
tat̄. qn̄ꝗ tamen
per ordinarium
comprehenditur
inſtituens et de/
ſtituens: et de of/
fi. ordi. ca. iij. in
prin. li. vj. ⁊. ſ. ti.
proxi. c. j. Et no.
caſum in q̄ de cā
deuoluta ad cu/
riam ſe inferior
intromittit: ad
idem de appel.
cum teneamur:
⁊ qꝺ ibi dixi poſt
Hoſtien.
o ¶ Idoneam.
Equū eſſet hāc
ſeq̄ſtrationē fie/
ri exiſtenti in or/
dine quem requi
rit beneficium: de elec. nemo deinceps. ⁊. c. cum ex eo. li.
vj. de regula. beneficiū. c. li. ad hoc lr̄a que ſequit̄. Io.
p ¶ Oneribus. Cōcor. de offi. ordi. preſenti. §. porro. li.
vj. q ¶ Reſtituat. Cum ſequeſter habeat limitatā po/
teſtatē. ſ. de reſtituēdis fructibus qui ad onera ſupſūt:
dico ꝙ illos nō poſſet in emptionē predictorū ꝓ bn̄ficio
vel alias in vtilitatē beneficij conuertere: qꝺ poſſet vbi
nō eſſet talis limitatio: vt in predicta decre. preſenti. de
offi. ordi. cum vos in fi. r ¶ Finalem. Per pronuncia/
tionē papalē vel factā de ipſius ſpeciali mandato: fa. de
verbo. ſig. ꝯſtitutionē. ij. rn̄ſo. li. vj. vel per ſecundā ſen/
tentiā a qua nō eſt appellatū: vel per tertiā licet ſit ap/
pellatū. de appella. directe. ⁊. c. ſua nobis. quod dic vt. ſ.
de re iudi. c. j. s ¶ Obtinebit. Hoc propriū eſt ſeque/
ſtri: quod res ſequeſtrata reſtituatur victori. t ¶ Si
quis. Pars vel alius ⁊ includit epiſcopos: nō ob. de ſen
ten. excom. quia periculoſum. li. vj. quia non loquit̄ hic
de interdicto vel ſuſpēſione: ſed de excōicatione.
v ¶ Occupare. In mala parte ponitur: qn̄ꝗ in bona
de hoc. de elec. in generali. j. rn̄ſo. li. vj. x ¶ Ipo facto.
Alios caſus quibus ipſo facto ꝑ has Cle. quis excōica/
tionem incurrit no. ⁊ vide. ſ. de ſen. excom. c. j.
y ¶ Fructibus. Vel ipſorum eſtimationē ſi fructus nō
extant: facit de tranſactio. veniens in fi. z ¶ Reſtitu/
tis. Non ſufficit ergo cautio. de reſtituendo: ⁊ cōcor. qꝺ
nota. de electio. quia ſepe. de immu. eccleſie. quoniam in
fi. li. vj. a ¶ Nullatenus. ¶ Abſoluatur per ordina/
riū qui alias in his cōcurrentibus abſoluere poterit. de
ſenten. excommu. nuper. ⁊ per iſtud negatiuum verbum
videtur ꝙ abſolutio contra hec facta non teneat: cui cō
cordat. ſ. de ſepultu. dudum. et de hereti. ca. ij. in fine. et
ca. iij. poſt principium. de pe. ca. j. In contrarium vide/
tur: cum hec forma ſit a iure data non ab homine: facit
quod ſcripſi poſt Goffredum. de reſtitu. ſpolia. ca. vlti.
in principio. ad idem facit. de ſenten. excom. venerabili
bus. §. vbi autem. lib. vj. vide quod dicam. ſ. de iure pa/
trona. c. j. poſt principium. b ¶ Nihilominus: Id eſt
non eo minus ꝙ excommunicatus eſt: et ſic imponitur
duplex pena. quod dic vt no. de iudi. at ſi clerici.
c ¶ Fuerit. Ille impeditus vel fructus occupans.

a ¶Vel ad ipſum. Nec enĩ ſunt diuerſa hr̃e ius in re vel ad rem: vt ſatis patet: de ↄceſ. p̃ben. c. vlti. li. vj.
Nota b ¶Cecidiſſe. Si. de p̃ben. eũ qui. ij. rñſo. li. vj. Probabiliter dubitat̃ an ordinarius ipſe ꝓnunciare vel declarare poſſit ipſum impedientẽ vel occupantẽ cecidiſſe a iure ſuo: mouet dubiũ q: cã eſt in curia vnde non videt̃ plus poſſe ordinarius q̃ꝫ ꝑmittat iſta cõſtitutio: et h̃ nõ eſt de ꝑmiſſis. Ad ↄtrarium mouet ꝙ occupatio vel impedimẽtũ fuit infra ſuam dioceſim: ꝛ ſic poterit penã iuris ꝓ delicto declarare precipue cuꝫ hec nõ ſit neceſſaria priuatio: ſed ſufficit declaratio.
c ¶Pendentia. Concor. Cle. s̃. de iudi. diſpẽdioſaꝫ in fi. ꝛ vide quod ibi no.

iure: ſi quod in hmõi bñficio
a vel ad ipſum forſitan cõpetebat eideꝫ: hocipſo ſe nouerit
b cecidiſſe. Premiſſis nedum circa futura: ſed etiam circa
c per appellationeꝫ pendentia
d negocia obſeruãdis. Nõ obſtante ſi ↄtra prefatam ſententiam de nullitate forſan oppo natur.

De probationibus.

Clemens. v. in ↄcilio Vień. Verba litterarũ apoſtolicaꝝ quibus papa ꝓpriũ factum narrat: plene ꝓbãt ſi ſuꝑ illis gratia vel intentio pape fundatur Johan. an. ca. I

d ¶Non obſtante. Multum expediens fuit finis iſte: al's ad impediendã ſequeſtrationẽ q̃libet de facto oppoſuiſſet nullitatẽ ſententie ꝛ allegaſſe ꝓ ſe ꝙ ſententia nulla nõ meret̃ habere nomen ſententie: de re iudi. c. fi. li. vj. ff. de re iudi. li. iiij. §. condemnatũ: cum ſuis ↄcor. ff. de teſta. tu. l. iij. ꝛ de bo. poſ. ↄtra tabu. l. nõ putauit. §. ij. ſũt aũt multi modi nullitatis: q̃s no. de re iudi. c. j. vbi de h̃. ꝛ remiſi ad Spe. de ſen. ꝓla. §. iuſta. puto tñ ꝙ licet alia nullitas nõ poſſit opponi: illa tñ opponi poterit ꝑ quã neget̃ iuriſdictio. oportet eniꝫ ꝙ ↄſtet de ſnĩa vt hic dicet̃: ꝛ ꝑ ↄſequens de iuriſdictione auditoris qui tulit illã ſniam: bene facit. ff. de pe. l. ij. in fi. et quod no. de offi. deleg. cũ in iure. ex quo tñ de iuriſdictione ꝛ pronũciatione cõſtat alia nullitas allegata ſequeſtrationem non impedit: facit de teſtibus veniens. ij. de ſpon. c. vno. li. vj. C. de edic. diui adri. tol. l. fi.

Diuiſio Litteris. ¶Primo ponit dubiũ. Scđo illud extendit. Sctõ ibi: Volentes. Jmola. Jnducebat dubiũ decre. ſi papa. s̃. de priuile. lib. vj. et. j̃. dicã. e ¶Noſtris. De lr̃is enim inferiorum dubitatur an fidẽ faciant etiã quo ad aſſertiua. de quo ſatis no. ꝛ ſcripſi. s̃. c. poſt ceſſionẽ. f ¶Sedi apl'ice. Quõ hec ſunt diuerſa ptꝫ de reſcrip. ſi gr̃oſe. li. vj.
g ¶Reſeruaſſe. Narramus qđ eſt. j̃. Has reſeruationes faciũt etiã legati: cũ moderatione tñ que habet̃ de offi. leg. c. iij. et. iiij. li. vj. ſed in hoc differũt: q: de legati reſeruatione nõ ſufficeret fieri fidẽ ꝑ ipſius ṽba narratiua: de teſti. cũ a nobis. ſalua ↄſuetudine curie: de q̃ ibi ſcripſi: ꝛ de fide inſtru. qđ ſuper his. h ¶Commiſiſſe. Hec poſſunt facere inferiores: nõ tñ poſſent ↄcedere facultatẽ recipiẽdi renũciationẽ ꝛ cõferendi: qđ dic vt de offi. leg. c. pe. ij. rñſo. li. vj. i ¶Alia ſimilia. Vt quia cõfert bñficiũ qđ narrat vacare ꝑ priuationẽ quã fecit de titio: vel ſcribit ordinario ꝙ nullã iuriſdictionẽ exerceat in ꝑſonas vel loca que narrat ſe exemiſſe. k ¶Intentio. Licet ergo littera non ſit gr̃oſa: ſufficit et ꝙ ſuꝑ illis narratis intentio pape fundet̃: vt q: mandat ↄtumacẽ citari moneri priuari vel capi: quem dicit ſepius excõicaſſe vel ſuſpendiſſe: vel mandat cum vitari: vel

cõmittit alicui prouiſionẽ beneficij expreſſa perſona vel non expreſſa cui ꝓuidere deberet ꝙ vacare narrat altero de predictis modis. l ¶Fundatur. In narratiuis ergo ſuper quibus non fundatur papalis intentio haberet locũ decreta. ſi papa. j. reſponſo. de priuile. lib. vj.

c Litteris nr̃is q̃bus nos dignitates q̃ſlibet ſeu beneficia collationi nr̃e vel
f
g ſedi apl'ice reſeruaſſe: aut reſignationẽ bñficij alicuius recepiſſe vel recipiendi poteſta
h tẽ alij cõmiſiſſe vel aliquẽ excõicaſſe: ſeu ſuſpẽdiſſe ſeu aliquẽ capellanũ nr̃m: vel fami
i liarẽ fuiſſe vel alia ſimilia ſu
k per quibus gratia vel inten
l
m tio nr̃a fundat̃ feciſſe narramus: cenſem⁹ ſuꝑ ſic narratis fidem plenariaꝫ adhibendã.
o ¶Volẽtes ad p̃terita ꝛ pen

patet exemplum in eo qđ ibi not. glo. ij. facit quod no. iij. q. vj. hec quippe. et. xcij. di. dñs. Nũquid Queſt autem inſtrumẽtum ſententie in quo dicitur libellum oblatum li. cõteſta. ꝛ ſimilia de his fidem faciat: ſcripſi poſt Jnno. et Hoſti. s̃. eo. quoniam contra. ſuper verbo que occurrerint: et nota. in Specu. de inſtrumen. edic. §. reſtat. ad finem. ṽ. in ſumma. et facit quod nota. in Specu. de probatio. §. finali. ver. ſed pone iudex. et de procurato. §. ij. ad fi. §. ver. illud quoq̧.
m ¶Feciſſe narramus. Quid ſi talia narrata ſuper quibus fundatur intentio pape non ſunt de facto ſuo: per Queſt hanc litterã videtur ꝙ illa non ꝓbent: ꝛ facit ver. quod ſequitur ſuper ſic narratis: ſm qđ videt̃ ꝙ ſi ↄfert beneficium ꝙ narrat in curia vacaſſe per mortem beneficiari cum hec narratio non ſit de facto ſuo nõ ꝓbet: quod videt̃ graue: tamẽ rationẽ habet in tanto: q: in facto proprio non ſic preſumit̃ error: vt in alieno de reſcrip. ab excõicato: cum ſuis ↄcor. bene facit. j̃. de ſen. excom. ſi ſummus: ſatis puto ꝙ talia verba probant ſaltem preſumptiue et quo ſuper illis fundat̃ intentio pape: ita ꝙ preſumptioni ſtabit̃: niſi ↄtrariũ probatur: facit quod no. de reſcrip. nõnulli. in glo. pe. poterit tamen ꝓbari contrariũ puta illum mortuũ eſſe extra curiã quod fieri nõ poſſet in his que papa narrat de ſuo facto: et hoc forte vult littera infra ibi fidẽ plenariã: quaſi intẽdat vt contra illã narrationẽ nõ admittat̃ ꝓbatio: qđ intelligo de ꝓbatione que perimat narrationẽ vel ipſam falſaꝫ oſtẽdat. ꝓbatio ṽo ꝑ quã ſtante narratione releuaret̃ ꝓbãs bene admitteret̃. Pone in terminis: papa narrãs renũciationẽ beneficij factã in manibus ſuis: et per eum acceptam ↄfert illud vel cõferri mandat: bene potero probare quod illud beneficiũ tempore conceſſionis ſpectabat ad me non ad cedentem. vel ꝙ ipſe ſedens prius ceſſerat in manibus ordinarij vel per ipſum fuerat illo priuatus: ꝛ his ſimilia que narrationẽ pape nõ perimunt: facit de accuſa. cum dilecti. Ex his diſtingue narratiua reſcriptoꝝ papaliũ: aut ſuper his non fundatur intentio papalis: ꝛ tunc non probant. vt in decreta. ſi papa. aut fundatur: et tunc ſubdiſtingue: aut ſunt de proprio facto ꝛ faciunt pleniſſimã que perimi non poteſt: aut de alieno: et tunc faciunt plenam: ſed perimi poteſt vt predixi. n ¶Cenſemus. Quaſi iudicamus ſententiamus ſtatuimus iubemus deliberamus exiſtimamus hec omnia ſonat hoc verbum vt infra dicam. de conceſſione. preben. ca. j. o ¶Pendẽtia. Concor. Clemen. de iudi. diſpendioſam in fine. ibi vide.